

meesterschap en schependom beleend was aan Jan Oem, Boudijn Fijck en andere personen, die hier geld op hadden staan⁴⁰).

De mannen die op 20 april 1438 het baljuwschap en het gerecht verkregen hadden, moesten door de stad uitgekocht worden. Het oproer van 1439 had aan hertog Philips een prachtige gelegenheid geboden om het recht van de benoeming van burgemeesters en schepenen weer in handen te krijgen, zonder dat het hem iets kostte.

Op dezelfde dag, waarop de verzoening tussen Rotterdam en de landsheer tot stand kwam, kreeg de stad een privilege, dat de benoeming van de burgemeesters en schepenen regelde. Het privilege stelde duidelijk vast dat de benoeming van het stadsbestuur een zaak van het landsheerlijk gezag was. Bovendien werd een aantal voorwaarden genoemd, waaraan men moest voldoen om tot burgemeester of schepen gekozen te kunnen worden. De leden van het stadsbestuur moesten tenminste 27 jaar oud zijn en over een kapitaal van tenminste 100 nobels beschikken. Het privilege verbood een te nauwe graad van bloedverwantschap tussen de leden van het stadsbestuur. Vader en zoon mochten hier niet tegelijk zitting in hebben, evenmin was dit toegestaan aan oom en neef. Achterneven mochten alleen samen zitting hebben in het stadsbestuur, als de één schepen en de ander burgemeester was. Over het tegelijkertijd zitting hebben van broers wordt merkwaardigerwijs niet gesproken. Tenslotte werd bepaald dat leden van het stadsbestuur na afloop van hun éénjarige ambtstermijn de daaropvolgende twee jaar van het bestuur waren uitgesloten⁴¹).

Korte tijd later, op 29 april 1440, werd een zuiveringseed voor burgemeesters en schepenen vastgesteld. Zij moesten zweren dat zij niemand hadden omgekocht of op andere onrechtmatige manieren hadden bewerkstelligd dat zij gekozen waren. De eed moest worden voorgezegd door de oudste aftredende burgemeester. Indien naderhand zou blijken, dat iemand ondanks zijn eedsaflegging toch tegen deze voorschriften had gezondigd, dan zou deze persoon nooit meer zitting mogen hebben in het stadsbestuur en hij zou zich bovendien voor het gerecht moeten verantwoorden⁴²).

De bestuursregeling van 2 maart en de zuiveringseed van 29 april waren duidelijk gericht tegen de misstanden, die vóór 1440 in het stadsbestuur bestonden. De zuiveringseed maakte het onmogelijk om een ambt tegen betaling te verwerven. De in het privilege van 2 maart genoemde voorwaarden om tot het stadsbestuur te worden toegelaten, lijken enerzijds gericht te zijn tegen machtsconcentratie in enkele families, waarbij vooral te denken valt aan de familie Fijck